लोके भवति य र्वमेतदेद् ॥१४॥ म वै व्यनु विविति यज्ञति । अज्ञामितायै ज्ञामि क् कुर्याच्यस्वात्वित वैव यजेद्वत्विति वा व्यक्विति वै योषा वे-विति वृषा मियुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्माद्यनु विविति यज्ञति ॥ १५॥ अय चतुर्धे प्रयाजे समानयति बर्क्षि । प्रजा वै बर्क्षे रेत ग्राज्यं तत्प्रजास्वेवैतद्रतः सिच्यते तेन रेतसा सिक्तेनेमाः प्रजाः पुनर्भ्यावतं प्रजायते तस्माचतुर्ये प्रयाज समानयति बर्किषि ॥१६॥ संग्रामो वाऽ एष संनिधीयते । यः प्रयाजैर्यजते यतरं वै संयत्तयोरित्रमागक्ति स जयित तद्तरुपभृतोऽधि जुद्धे मित्रमागक्ति तेन प्र-जयित तस्माचतुर्वे प्रयोज समानयित बर्क्षिष ॥१७॥ यजमान एव जुक्रमनु । योग्स्माण्य्रशातीयति स उपभृतमनु यज्ञमानायैवैतिद्विषतं भ्रातृव्यं बलि७ क्रार्य-त्यत्तेव जुक्रमन्वाच उपभृतमन्वत्त्र र्वेतदाचं बलि७ क्र्याति तस्माचतुर्वे प्रयाजे समानयति ॥ १८॥ स वाज्यनवमृशन्समानयति । स यद्वावमृशेखजमानं द्विषता भ्रातृव्येनावमृशेद्तार्मायेनावमृशेत्तस्माद्नवमृशक्समानयति ॥११॥ भ्रयोत्तरां तु-क्रमध्यक्ति । यजमानमेवैतिद्विपति भ्रातृव्येऽध्यक्त्यतार्मायेऽध्यक्ति तस्माउत्तरां तुक्रमध्यक्ति ॥ ५० ॥ देवा क् वाज्ञचुः । क्त विजितमेवानु सर्वे यज्ञाः साध्स्या-पयाम यदि नोऽसुरर् न्तान्यासज्ञेयुः सर्थस्थित एव नो यज्ञः स्यादिति ॥ २१॥ त उउत्तम प्रयाज । स्वाकाकारेणीव सर्व यज्ञ समस्यापयन्स्वाकाग्रिमिति तदाग्रय-माज्यभाग७ समस्यापयन्स्वाका सोममिति तत्सीम्यमाज्यभाग७ समस्यापयन्स्वाका-ग्रिमिति तथा एष उभयत्राच्युत ग्राग्नेयः पुरोडाशो भवति त७ समस्यापयन् ॥ ५५॥ श्रय ययाद्वत७ । स्वाका द्वा श्राज्यपा उति तत्प्रयाजानुयाजान्समस्यापयन्प्रया-जानुयाजा वै देवा भ्राज्यपा जुषाणोऽभ्राग्रिग्जयस्य विविति तद्ग्रिष्ठं स्विष्टकृत्रष्ठ समस्यापयनग्रिक् ि स्वष्टकृत्स रूषोऽप्यतिर्ह् तयैव यज्ञः संतिष्ठते यथैवैनं देवाः समस्यापवंस्तस्मा उत्तमे प्रवाज स्वाक्।स्वाक्ति वजति वावित क्वी७षि भवित